

Cửa đổ em khó hơn cửa đổ cây

Cốt truyện xảy ra đã mấy nghìn....ngày, cứ vài ngày tôi lại tung chiêu mới, độc đáo lạ lẫm hơn, thế mà cô ấy vẫn “tình nguyện” ăn thịt lừa. Nàng thật khờ quá đi thôi.

Tôi tự chấm điểm mình được 7, sau khi đã trừ đi cái khoản chiều cao khiêm tốn, ví lép và mồm thì...hay bép xép. Ấy vậy mà cô nàng của tôi, cái cô mà ngay lần gặp gỡ đầu tiên đã cho tôi một nụ cười... ruồi đến mức tôi dám chắc chả có nụ cười nào khinh khỉnh hơn thế nữa.

Sau này em tỏ vẻ với tôi rằng, nom tôi ngày ấy trông phát tội, hình thức thì chỉ ở mức trung bình, khuôn mặt chỉ mỗi cái mồm là nổi bật còn lại chả thấy ấn tượng gì. Tôi cười cười, thế mà dẫn dụ được em vào tròng đấy.

Cái lần gặp đầu tiên trên lớp Đại học ấy chỉ là mở đầu cho công cuộc bắn phá trái tim cô ấy mà thôi. Nói chứ cả tuần lớp tôi chỉ học sát lớp cô ấy một lần, thành ra thi triển kế hoạch kế cũng đuối như trái chuối bóp muối.

Tự tạo cơ hội cho lần gặp thứ hai, tôi xuất hiện với mái tóc ngố xịt keo mà nếu lỡ con Ruồi nào đậu lên thì thật xui cho nó.

Lấp ló ở cửa lớp, với nụ cười không thể thật lòng hơn, tôi ném mẫu giấy nhỏ với vài dòng tự bạch mong làm quen với người đẹp vào lưng nàng sau khi đã tầm tã đối tượng chính xác. Ấy vậy mà buồn thay, nó lại hạ cánh trúng học bàn của cô ả mới rầu văng gầu chứ. Tình hình bi đát quá, giữa lúc ấy, tôi thấy nàng cho tay vào học bàn quờ quạo, rồi lấy ra mẫu giấy của tôi. Nhưng mà đúng như ông trời đã nói, khi một kẻ đang ở trên mây, rất có thể một chiếc phản lực sẽ xé tan hoang đám mây kia và khiến cho kẻ đang làm thơ trên đó té cái ạch. Bịch cóc dầm của nàng chính là chiếc phản lực cho tôi hạ cánh đau điếng, mẫu giấy của tôi lại được thể mặn mà sau khi nàng đã trút một lớp muối lên trên . Ôi thương thay.

Thất bại là mẹ thành công, mà bố thành công là chồng thất bại. Kế hoạch đã phá sản có gì mà buồn, chiến lược mới lại nhen nhóm trong đầu tôi.

Thứ ba, nàng có tiết Tư tưởng Hồ Chí Minh. Sau khi đã nhờ tay trong là con bạn bên lớp nàng thu bén đi cuốn giáo trình(dĩ nhiên cũng hao tổn một châu da ua đánh đá, à quên, đánh đá). Giờ G đã điểm, trong khi cả lớp đang xoàn xoạt trên giấy làm cho kịp giờ. Nàng của tôi vẫn hốt hoảng, mặt đỏ gay, tay không ngừng vén tóc, mồ hôi lấm tấm thật thương. Cơ hội đã đến, tôi giả vờ đứng ngoài cửa đá nhẹ cuốn giáo trình của tôi vào chỗ của cô ấy. Em cảm động ngơ ngác mất một giây, nhanh tay chụp lấy như sợ ai giật mất, không quên dành cho tôi nụ cười. . bẽn lẽn(tôi có đá lông nheo với nàng đó nghe).

Mãi sau này em mới hay bộ mặt thật thà ấy của tôi chỉ là phần nhỏ trong kế sách của tôi mà thôi.

Sau lần tương trợ đó, tôi gần được nàng hơn, đã có tiếp xúc và nói chuyện đường mật, lại nhâm nữa, thân mật.

Một ngày chủ nhật trời khá đẹp, có chút gió, có chút nắng, có cả hạt mưa bay và áng cầu vồng phấp phới, tôi xuất hiện trước cổng trường với bộ mặt như mất số gạo, sau khi biết được em sẽ về sau tiết này. Chờ một hồi, tôi nom thấy em chạy xe đạp từ xa đến. Chỉnh trang lại khuôn mặt rầu rĩ với cái balo độn toàn áo mưa tiện lợi và dép lười.

Tôi nói với em vừa ở quê ra mà thằng bạn sao gọi hoài không bắt máy. Tính em hay thương người nên dong xe đưa hẳn tôi về. Giữa cái nóng oi bức, mồ hôi em tuôn nhễ nhại(dẫu cho tôi là người ề lưng ra đạp), tôi rủ nàng vào quán uống nước cho đỡ khát, mà với số tiền ấy tôi dư sức bắt cóc xe ôm về. Em vừa hút bạc xiù rột rột vừa dăm chiêu, tôi dăm lo không biết em có biết tôi lừa em hay không.

Sau này em nói em biết tất, nhưng dù sao mình cũng đang là một thiếu nữ e lệ, không nên động thủ, vả lại động cơ của vụ lừa này cũng khá thú vị nên em cho qua, miễn chất vấn. Song ai dè, ta càng nhân nhượng địch càng lấn tới. Đến gần này tuổi đầu em mới phát hiện ra tôi vẫn có ý định tiếp tục lừa em chừng nào có thể.

Thế đấy, cứ những vỏ lừa của tôi đã đưa em đến gần với tôi hơn, tất nhiên đó

là những cú lừa với động cơ tốt, rằng tôi chỉ muốn cửa cấm nàng mà thôi.

Bây giờ, khi trái tim em đã “ngấm đòn” yêu tôi, tôi mới mạnh dạn vỗ ngực í ới: “Tấm lưới thần mà đã chẳng ra, có con nhện nào mà không sa bẫy”. Em phì cười, cười mà không biết còn cạm bẫy ngọt ngào nào dành cho mình nữa hay không....

Thế đấy, tôi đã lừa em đổ như thế đấy.